

Carl Hansen: (Præstø Amts 5te Valgkreds): Jeg kan ikke andet end udtale min Forundring over, at ærede Medlemmer have stillet dette Ændringsforslag, som jeg ubetinget maa tilraade ikke at stemme for. Dersom vi vedtage det, vil det for det første betyde, at de handlende, der ligge inde med Beholdninger paa indtil 100 Liter Spiritus à 100 pCt., der ere indforskrevne inden 1. Januar 1908, faa en Ekstraandtæg. Saa snart Loven er traadt i Kraft, ville selvfølgelig Priserne blive forhøjede med en Sned Procent eller saa, og de Penge ville de stikke i deres Lomme, hvis vi vedtage dette Ændringsforslag. Derfor maa jeg anbefale at stemme imod det.

Der er dernæst et andet Hensyn, hvorfor jeg ogsaa maa anbefale at stemme imod Forslaget. Jeg ser nemlig ikke rettere, end at Vedtagelsen af det vil føre med sig, at de handlende, de næringsdrevende, der ligge inde med disse Beholdninger til Forhandling, ville slippe for Tillægsafgiften, medens alle andre, som ligge inde med nok saa smaa Beholdninger, ville komme til at svare Tillægsafgift. Det er et Forhold, som vistnok ikke har været Hensigten, men som vil resultere af Vedtagelsen af dette Ændringsforslag, thi det foreslaas, at sidste Stykke af § 10 skal udgaa, og det er den, der hjemlede Ret til at slippe for Tillægsafgiften for en Beholdning, som omfatter indtil 20 Liter ren Alkohol.

Wilmann: Det kan selvfølgelig med nogen Grund siges, at det er rigtigt at gennemføre Efterbeskatning af hele det indkøbte Lager, men det forekommer mig, at naar man ikke gennemfører Efterfortoldning konsekvent paa alle Varer, er der nogen Anledning til at gaa lempeligt frem. Og det sker ikke, fordi et Spørgsmaal om Efterfortoldning f. Eks. af Tobak ikke har været fremme. Det er mig bekendt, at min Partifælle, det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), har draget dette Spørgsmaal frem i Fællesudvalget, som behandlede Toldloven. Jeg erkender derfor, at der i og for sig kan være noget urigtigt i ikke at efterbeskatte hele Lageret, men jeg synes, at naar man ikke gennemfører dette konsekvent, er der Anledning til at gaa frem saa lempeligt som muligt, fordi man her kun slaar ned paa et enkelt Omraade.

Finansministeren (J. C. Christensen): Det af flere ærede Medlemmer stillede Æn-

dringsforslag kan jeg ikke tiltræde. Det gaar kun ud paa at skaffe visse Folk, som ligge inde med et større Kvantum Spiritus, en Fordel, som man tager fra Statskassen. Man siger, at det skal være næringsdrevende, der skulle have denne Fordel. Men jeg ser ingen Begrundelse derfor. De Folk ville upaatvivlelig sætte deres Pris paa Spiritus op og derved faa deres Udlæg betalt; og det ville de gøre, enten vi give dem denne Fordel eller ej. Give vi dem Fordelen, gøre de ved at sætte Prisen op deres Fordel endnu større. Priserne skulle nok blive afrundede opad, det har jeg ikke Spor af Tvivl om. Jeg kan derfor ikke se, at der er Grund til at gøre en saadan Undertagelse som den, her er foreslaaet. Dernæst har det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) Ret i, at man samtidig laver det saaledes, at private Folk, der ligge inde med mindre Beholdninger, skulle betale Afgift til Statskassen. Jeg finder, at der ikke er Rimelighed i dette, og jeg kan derfor paa ingen Maade tiltræde dette Forslag. Hvad Beskatning af Vin angaar, er det noget for sig, det er fastsat ved Toldloven.

Lange: Jeg skal kun overfor den højtærede Minister sige med Hensyn til hans Svar paa mit sidste Spørgsmaal, at ganske vist er Beskatningen af Vinen fastsat ved Toldloven, men jeg kan ikke se, at det er tilstrækkeligt Svar. Det, som jeg ønsker Svar paa, er, om man er sikker paa, at de Vine, som ere forskaarne med Spiritus, og som ligge paa Flasker her, ere fri for Tillægsafgiften.

Finansministeren (J. C. Christensen): Jeg kan dertil kun sige, at naar der staar en Bestemmelse paa Toldloven om, at de Satser, der ere satte for Drikkevarer i det hele, skulle træde i Kraft ved Resolution, vil det ske, og saa kunne de naturligvis heller ikke slippe for at betale.

Birck: Maa jeg først til den højtærede Finansministers Stilling overfor Ændringsforslaget sige, at i sin Tid tog den daværende Finansminister, jeg tror, det var Monrad, et noget mere kulant Standpunkt. Da i sin Tid en Tobaksfabrikant ved Navn Nobel havde glemt at indklare 740,000 Pund Tobak, inden Toldloven af 1863 traadte i Kraft, stillede Finansministeren det næste Aar Forslag om, at den Told og Krigsskat, han havde erlagt for meget, skulde tilbagebetales ham, men jeg antager ikke, at Monrads Eksempel vil